

Četvrtak, 28. avgust 2008. godine

Svedok Milan Ilić

Otvorena sednica

Optuženi Čermak nije prisutan

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 15.44 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobar dan svima. Gospodine sekretare, molim vas, najavite predmet.

sekretar: Dobar dan, časni Sude. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i drugih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Pretresno veće je primilo poruku u kojoj se kaže da se gospodin Čermak ne oseća dobro i da je odlučio da ne prisustvuje danas. On je potpisao izjavu kojom se odriče prava da bude prisutan, koja će biti podneta, i to je u skladu sa informacijama koje smo dobili od vas, gospodine Kay.

ADVOKAT KAY: Tako je, časni Sude. On se odrekao svog prava da prisustvuje danas, a ja ću zastupati njegove interese.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Kay. Dakle, želeo bih da obavestim strane da smo razgovarali sa osobom koja je trebalo da prati svedoka danas, i posle svega što smo sredili, dobili smo poruku da je on odlučio da ne bude prisutan, tako da se to pitanje više ne postavlja. Malo kasnije počinjemo zbog tehničkih problema. Pozivam strane da vidimo da li možemo da završimo sa svedokom danas, jer bi bilo šteta ako bi morao da se vrati sutra. Svi će to shvatiti. Onda hajde da proverimo da li videolink dobro funkcioniše. Da li bi predstavnik Sekretarijata u Zagrebu mogao da se obrati Pretresnom veću i da nam kaže da li nas vidi i čuje?

sekretar (videolink): Da, časni Sude. Dobar dan. Jasno vas vidimo i čujemo.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Monkhouse. Sada bih želeo da se obratim gospodinu Iliću. Gospodine Iliću, da li možete da me čujete na jeziku koji razumete?

SVEDOK ILIĆ: Čujem, čujem.

SUDIJA ORIE: Gospodine Iliću, pre nego što date iskaz pred ovom Sudom, Pravilnik o postupku i dokazima zahteva da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Mogu li da vas pozovem da date svečanu izjavu.

SVEDOK ILIĆ: Pročitao sam i ja se s tim slažem.

SUDIJA ORIE: Da. Molim vas ...

SVEDOK ILIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospodine Iliću. Gospodine Hedaraly, da li ćete vi ispitivati svedoka?

TUŽILAC HEDARALY: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Hedaraly, obično počinjemo sa pitanjem da li ste spremni da pozovete vašeg sledećeg svedoka, ali pošto je gospodin Ilić već tamo, pretpostavljam da je to svedok kog ste trebali da pozovete?

TUŽILAC HEDARALY: Tako je, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

svedok: Milan Ilić

(svedočenje putem videolinka)

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC HEDARALY

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospodine Iliću, dozvolite mi da vas prvo pitam da li možete da me vidite dobro na ekranu koji se nalazi ispred vas?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Hvala. Molim vas, recite za zapisnik vaše puno ime i prezime?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ilić Milan.

TUŽILAC HEDARALY: Gospodine sekretare, molimo vas da se dokument sa spiska po Pravilu 65ter broj 5396 prikaže na ekranu, kao i za gospodina sekretara u Zagrebu, i to će biti prvi dokument koji je poslat.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospodine Iliću, da li se sećate da ste dali izjavu Tužilaštvu 6. jula 1999. godine?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Sjećam se.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I ako pogledamo dno stranice na engleskom jeziku, da li možete da potvrdite da je to vaš potpis?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC HEDARALY: Sada bih zamolio da se stavi na ekran dokument sa spiska po Pravilu 65ter broj 5397. U Zagrebu se to nalazi u drugom tabulatoru.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospodine Iliću, da li se sećate da ste dali Tužilaštvu drugu izjavu 25. marta 2005. godine?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Sjećam se jer sam zamjen'o godinu rođenja ...

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I gospodine ...

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: ... datum rođenja.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li biste želeli da to sada ispravite?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ispraviti, normalno, na 29. osmoga.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Hvala. Da li možete da potvrdite da je potpis na dnu izjave koji vam je upravo pokazan vaš potpis?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Jeste. Moj je potpis.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I jeste li imali priliku da pregledate ove dve izjave, ovu koja je sada na ekranu i onu koja vam je pokazana ranije, da li ste imali priliku da pregledate juče ove dve izjave?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A da li ove izjave tačno odražavaju ono što ste rekli Tužilaštvu u toku tih razgovora?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da stoji.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I sadržaj izjava koje ste potpisali su verne vašem najboljem znanju i sećanju? Da li je to tačno?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da. Tačno.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I na kraju, kada bih vam danas postavio ista ta pitanja koja su vam postavljena tokom razgovora, da li biste odgovorili na isti način?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Pa, ja mislim možda ne bih onako redom, ali sjetio bih se svega.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li bi suština vaših odgovora, ako bi vam bila postavljena ista pitanja i danas, bili isti kao u te dve izjave?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Bi.

TUŽILAC HEDARALY: Gospodine predsedavajući, želeo bih u ovom trenutku da se izjave sa spiska po Pravilu 65ter koje nose brojeve 5396 i 5397 uvrste u spis u skladu s Pravilom 92ter.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 5396 postaće dokazni predmet Tužilaštva broj P00725 a dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji nosi broj 5397 postaće dokazni predmet Tužilaštva broj P00726.

SUDIJA ORIE: Iz ranijih podnesaka shvatam da nema prigovora protiv prijema u spis dokaznih predmeta Tužilaštva P725 i P726, pa su oba primljena u spis. Molim vas, nastavite, gospodine Hedaraly.

TUŽILAC HEDARALY: Hvala, gospodine predsedavajući. Želim sada da pročitam sažetak dokaza svedoka koji se nalaze u te dve izjave. Mislim da može biti korisno svedoku ako bi Pretresno veće ukratko informisalo svedoka kakva je svrha čitanja rezimea.

SUDIJA ORIE: Gospodine Iliću, gospodin Hedaraly će pročitati kratak sažetak vaših izjava, jer u suprotnom javnost ne bi razumela o čemu je vaše svedočenje. Dakle, ako biste samo sačekali trenutak i dozvolili da gospodin Hedaraly pročita, a zatim će možda imati neka dodatna pitanja u odnosu na vaše izjave. Gospodine Hedaraly, molim vas, nastavite.

TUŽILAC HEDARALY: Hvala, gospodine predsedavajući. Milan Ilić je hrvatski državljanin srpske nacionalnosti, koji je živeo Donjem Lapcu u vreme kada je počela *Operacija Oluja*. Iz svoje kuće bio je u stanju da posmatra kolonu civila na putu prema Bosni tokom prvih dana vojne operacije. Ujutro 7. avgusta 1995. godine, područje je granatirano otprilike dva sata, nakon čega su pripadnici hrvatskih snaga ušli u Donji Lapac i okolna sela. Milan Ilić je odlučio da ode u Oraovac, u svoju porodičnu kuću.

SVEDOK ILIĆ: Oraovac.

TUŽILAC HEDARALY: Tako je. Oraovac, O-R-A-O-V-A-C. Oko 13.00 časova popodne, svedok i njegov brat Marko su sedeli u bašti svoje porodične kuće u Oraovcu kada im je prišla grupa hrvatskih vojnika i počela da ih psuje nazivajući ih četnicima. Vojnici su bili naoružani. Neki od njih su bili u maskirnim uniformama, dok su drugi bili u sivkasto-zelenim uniformama. Milan i Marko Ilić morali su da sednu na put i onda su ih pretražili. Jedan mladi vojnik je ostao da ih čuva dok su drugi ušli u kuće u Oraovcu tražeći ljude. Tri preostala seljanina Stevo Ajduković, Rade Bibić i Ruža Bibić su bili primorani da se pridruže svedoku i njegovom bratu. Grupa je bila sastavljena isključivo od civila od kojih su većina bili stariji ljudi, i zatim im je naređeno da ustanu i hodaju iza jednog od vojnika. Dok su hodali, Milan Ilić je primetio jednu otvorenu kapiju, protrčao je kroz nju, i sakrio se u grm. Sa te pozicije čuo je otprilike osam pucnjeva u grupama od po dva, koji su dolazili iz pravca gde je vojnik vodio grupu. Svedok se krio u području naredna dva dana i bio u mogućnosti da posmatra paljenje i pljačkanje. Dana 10. avgusta Milan Ilić je krenuo prema Bosni kada su ga zaustavili hrvatski vojnici u blizini Martin Broda. Odveden je u sabirni centar u Donjem Lapcu, a zatim prebačen u Zadar. Ostao je

tamo oko 20 dana, dok njegov nećak nije došao po njega. Svedok se vratio u Donji Lapac u septembru 1995. godine i video je da je selo spaljeno do temelja. On je prijavio incident u Oraovcu i Međunarodnom komitetu Crvenog krsta i lokalnoj policiji. Godinama kasnije saznao je da su tela brata i ostalih seljana pronađena na groblju u Gračacu. Ovim je zaključen moj rezime, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Hedaraly. Gospodine Iliću, molim vas da pažljivo slušate. Gospodin Hedaraly će možda imati neka pitanja za vas. Izvolite, gospodine Hedaraly.

TUŽILAC HEDARALY: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospodine Iliću, nemam pitanja za vas u vezi sa ubistvom vašeg brata i ostalih seljana, jer je to jasno, barem meni, iz vaše izjave. Drugi advokati i sudije možda će imati pitanja za vas u vezi tog incidenta. Želim da se usredsredimo na nekoliko drugih oblasti iz vaše izjave. Da li ste to razumeli?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Moje prvo pitanje glasi: da li ste ikada bili pripadnik Vojske Republike Srpske Krajine?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li je vaš brat, Marko Ilić, ikada bio pripadnik Vojske Republike Srpske Krajine?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Nije ... gdje on ... bio je stari čovjek, 77 godina.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li je gospodin Bibić bio pripadnik Vojske Republike Srpske Krajine?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Nije, on je još ... on je bio još stariji od moga brata.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: U vašoj izjavi ukratko ste govorili o granatiranju Donjeg Lapca 7. avgusta. Dakle, želim da vam postavim nekoliko pitanja u vezi toga. Kao prvo, rekli ste da ste bili na putu iz Donjeg Lapca prema Oraovcu. Da li možete da kažete Pretresnom veću gde ste se nalazili kada ste posmatrali granatiranje?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Prvo, bio sam gore kod kuće svoje, u Lapcu i onda sam krenuo za Lapac ...sa trije pravca granatiranja: Mazin, Udbina, Korenica.

prevodioci: Prevodilac nije čuo naziv prvog mesta ili drugog mesta, čuo je samo Korenica.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospodine Iliću, mislim da je problem sa prevođenjem. Možete li da ponovite svoj odgovor i da nam kažete odakle ste otišli, dakle: prvo mesto, a zatim drugo mesto na koje ste otišli?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Prvo mjesto, bio sam kod kuće u Donjem Lapcu. I kad je počelo granatiranje krenuo sam prema Oraovcu, s time da je granatiranje Lapca počelo

iz tri pravca: Mazin, Udbina i Korenica. I to je trajalo oko jedan sat. A možda malo više, ali ne znam ... ja računam oko jedan sat.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: I gde ste konkretno bili kada ste ovo posmatrali? Da li je to .. da li ste sve vreme bili na putu ili ste bili na nekoj određenoj lokaciji sa koje ste to posmatrali?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Bio sam jedno vrijeme na istome mjestu. Posle sam ... pokraj šume i pokraj nekih putova i kren'o prema Oraovcu i tako ... to je prebacivalo preko mene ... tuku Lapac.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Kada kažete da ste bili na istom mestu, da li ste bili konkretno u Donjem Lapcu?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: U Donjem Lapcu kad je počelo, jer moja kuća je malo poviše, gore prema Bosni, na brdu nekome ... prema brdu nekome i otale sam osmatrao.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Dakle, to ste posmatrali iz vaše kuće u Donjem Lapcu ili sa neke druge lokacije u Donjem Lapcu?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ama ondje, nisam baš u kući ... od svoje kuće, al' nisam bio u kući, iziš'o sam iz kuće van, u bašću i iz bašće gledao.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Koliko ste daleko bili od vaše kuće?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Od kuće? Pa, šta, bilo možda desetak metara. Nije ni tol'ko.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Rekli ste u obe izjave i pre nekoliko trenutaka da se granatiralo iz tri područja: Mazin, Udbina i Korenica. Da li ste bili u mogućnosti da vidite da granate dolaze sa tih lokacija ili iz tih pravaca?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A da li ste videli gde su padale te granate?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Vidio sam da granate kad u kuću udare samo se stvori dim i prašina.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li možete da kažete Pretresnom veću gde su granate padale? Da li su padale po samom gradu ili na neka konkretna područja u gradu? Da li biste mogli da nam date bilo kakve informacije gde ste videli da te granate padaju, gde ste videli ovaj dim?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Vidio sam u centru Lapca dolje. Onda 'vamo jedna ulica što se prema drvnjoj industriji proteže, i na nju je padalo. S time kad sam ja već poš'o za Oraovac, pokraj te drvne industrije jedna je granata pogodila u krug industrije.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Dakle, to je bilo u centru Donjeg Lapca, ako sam vas dobro shvatio?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: U centru, u centru. U centru.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li je bilo vojnika Vojske Republike Srpske Krajine, tenkova, topova ili bilo koji drugi vid vojne opreme u samom gradu, u Donjem Lapcu?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Što se tiče Vojske Republike Srpske Krajine, nije bilo tu. To je sve otišlo. A što se tiče oružja, ja za to nemam pojma, jer tu nit je bilo operacija, nit je bio protivudar, ni ništa.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li je bilo bilo kakvih mesta oko Donjeg Lapca, gde ... je municija i oružje moglo biti uskladišteno?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Za to ne znam. Ne znam. Ne merem reći, jer ne znam. Kol'ko mislim da nije, al' ne znam. Ako nije jedino tamo prema Srbu, tamo Borićevac, ako nije tamo, a po ovijem selima ne znam.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A kolika je udaljenost između Borićevca i Donjeg Lapca?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Pa, ja mislim osam, devet kilometara.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Rekli ste "možda negde u Borićevcu". Zapravo, ste rekli "ako nije negde u Borićevcu". Da li imate razloga da verujete da je tamo bilo uskladišteno ikakvo vojno oružje ili municija?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Znaš radi čega pomišljam. Na primer, to je bilo državno dobro, pa su te staje đe je blago stajalo, to je napušteno sve i na to pomišljam, ali nijesam siguran ni za to, jer nisam tamo iš'o nikad, nit me je put navodio.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li sam vas dobro shvatio, dakle ne znate zapravo šta se tamo nalazilo?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ma, ne znam. Da vam kažem, ne znam da rečem tačno ... ne znam šta je bilo sve, ali ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Hedaraly, da li možete da nam objasnite o kakvom to državnom dobru svedok govori i gde se to tačno nalazilo, bez obzira na to da li je to funkcionisalo ili ne?

TUŽILAC HEDARALY: Svakako, gospodine predsedavajući.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospodine Iliću, rekli ste da je tamo bila državna firma. Da li je ta državna firma bila u Borićevcu ili je to bilo negde drugde?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: To je bilo u Borićevcu. A vamo đe se zove vodovod, tamo su imali staje od blaga. A glavna im je uprava bila u Borićevcu, tamo baš gdje je crkva bila, tamo su im kancelarije bile i tamo je staja bilo isto. Ali to je nekako rasulo se, prekinulo raditi, tako da to su te staje ostale.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Kada je bilo poslednji put da su te štale, kako ih vi zovete, radile?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Pa, kako... Ne merem se ja tačno sjetiti kad, jer jednu sam... jednu sam godinu dana i ja radio tamo u poljoprivrednom dobru. Ne znam tačno koje godine. Ja sam, čini mi se, a joj, ne mogu vam reći jesam li 1975. godine, koje li sam radio jedno godinu i ... To su već bile staje, i propale, i svašta je tu bilo. Počele se rundati.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li su radile na početku rata?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ne bih vam ja to znao tačno reći.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li možete da nam kažete malo preciznije o kakvoj se, zapravo, vrsti poljoprivrednog posla radilo?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Uzgajali su krave, junad. Onda se oralo... žito... i kosilo. Svašta je tu bilo.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC HEDARALY: Gospodine predsedavajući, da li biste želeli više razjašnjenja ili ...

SUDIJA ORIE: Ne. To je u redu, što se mene tiče.

TUŽILAC HEDARALY: Hvala vam.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospodine Iliću, u vašoj izjavi rekli ste da je u to vreme bilo oko 8.500 stanovnika u opštini Donji Lapac i da su uglavnom bili Srbi. Da li možete da kažete Pretresnom veću koliko danas opština Donji Lapac ima stanovnika?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Pa, ja mislim danas, zajedno sa Hrvatima ... hrvatskim, bosanskim i sa Srbima koji su se vratili, možda od 2.500 do 3.000. Nema više.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A kakav je odnos Srba i Hrvata i Bosnjaka danas, ako znate?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Pa, kako ... najviše ima Srba, onda bosanskih Hrvata. Nešto malo ima naših hrvatskih Hrvata.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: U redu. Sada želim da se usredsredimo na nešto drugo. Vi ste govorili o ... u svojoj izjavi govorili ste o vojnicima ... o vojnicima koji su dolazili u Oraovac i rekli ste da su neki nosili maskirne uniforme, a za neke ste rekli, u prvoj izjavi, da su bili obučeni u obične sive uniforme, a zatim u drugoj izjavi da su imali sivkasto zelene uniforme. Želeo bih da razjasnimo da ne bi bilo zabune. Dozvolite mi da vam pokažem fotografiju.

TUŽILAC HEDARALY: Molim da se na ekran stavi dokazni predmet Tužilaštva broj P324.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li možete da kažete Pretresnom veću da li boja uniforme koju sada vidite slična boji onih koje ste videli u Oraovcu?

TUŽILAC HEDARALY: Gospodine sekretare, to je onaj dokazni predmet koji ima broj a koji se završava ciframa 9979.

SVEDOK ILIĆ: Vojnici koji su bili u Oraovcu, bili su u šarenijem uniformama, a ovi su bili u sivim, 'nako sivo - zelenkasta, kao neki radnički kombinezoni, u sivijem, u sivijem uniformama. Baš su mi juče ovđe na video prikazivali te, pa sam im rek'o kakve su. Jer ko će u onom momentu tačno se zagledati i gledati. Znam samo da je bilo onih u šarenijem maskiranim i ovi bili u sivijem koje nijesu bile šarene.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Dozvolite mi samo da razjasnim jednu stvar. Rekli ste da su vojnici bili u Oraovcu u maskirnim uniformama. U svojoj izjavi rekli ste da su bile dve vrste vojnika u Oraovcu, neki su bili u maskirnim uniformama, a neki su bili u sivkasto – zelenim uniformama. Da li je tačno da su obe ove vrste uniformi nosili vojnici tamo u Oraovcu?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: To jeste. I to kažem da jesu. Jedni su u maskiranim, jedni u tijem drugim. Ali svi su zajedno bili.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću.

SVEDOK ILIĆ: Nije da su se razdvajali i to.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, dve stvari. Prvo, želeo bih da ponovim prigovor koji sam uložio pre nekoliko meseci, ukoliko se časni Sud seća kada je bilo reči u vezi sa identifikacijom znački, uniformi i takvih stvari tako što se pokaže konkretna fotografija i traži se onda od svedoka da identifikuje. Druga stvar, svedok je u svom odgovoru rekao da mu je juče pokazan video snimak. Ne...

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da će gospodine Hedaryl doći do toga.

TUŽILAC HEDARALY: Nemam pojma o kakvom se snimku radi, pitaću svedoka.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Upravo sam želeo da pitam da li postoji neki dokument sa pripremnog sastanka, ali pretpostavljam da ne postoji. U redu. Hvala vam.

TUŽILAC HEDARALY: Ne znam o čemu je video snimak, ali pitaću svedoka. Ako mogu samo odgovoriti na prigovor gospodina Mišetića. Ja ne pitam svedoka da li su to bili isti vojnici, i on u svojoj izjavi govori o sličnim oznakama i nisu mu iz tog razloga specijalno ni pokazani, ali u ovom slučaju mi imamo fotografije nekih vojnika za koje znamo da su bili u tom području, i zbog toga ja samo pokušavam da dobijem razjašnjenje u vezi sa bojama koje su nosili, a ne da identifikujem boju. Međutim, ako biste mogli da uporedite njegove dve izjave, možete upoređenjem da vidite da li su njegove dve izjave slične onom što se pokazuje. Ja ne tražim identifikaciju te konkretne uniforme.

SUDIJA ORIE: Ne. Međutim, izgleda da to nije glavna briga gospodina Mišetića. Mislim da je stvar u tome da je svedok prvo trebalo da opiše sve ono što je video i čega se seća pre nego što su mu dati primeri, čak smatram pre nego što su mu pokazane fotografije, da je trebalo da mu se pokaže čitav niz fotografija sa uniformama, tako da se pruži prilika da svedok kaže koji je tip uniforme, koja najbliže ili je ista kao ova koju ste upravo opisali, isto kao i kad se radi identifikacija osobe, ali ovde bi se identifikovale uniforme. Mislim da u ovom trenutku ne moramo dalje da razrađujemo ovo. Vidim da gospodin Mišetić potvrdno klima glavom. Idemo dalje. Molim vas, nastavite.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Želim da sad pređemo na pitanje kada ste napustili sabirni centar u Zadru, a kada je po vas došao vaš sestrić. I u svojoj izjavi rekli ste da je ljudima koji su imali rođake bilo dozvoljeno da napuste te kolektivne centre. Da li ste znali da li su i drugi ljudi koji su bili u tim sabirnim centrima takođe odlazili sa svojim porodicama?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Znadem koji su bili a koji su već i pomrli. Bila je Milošević Saja, Tadić, onaj, Milan. Bio sam ja. Bio je Miljković Jure. Bilo je sa Udbine, ali ne znam tačno koji su, kad sam zaboravio imena i prezimena. Al' ove naše znam.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Ne tražim njihova imena, samo sam pitao da li uopšte znate za druge ljude koji su napustili sabirni centar u Zadru sa članovima svojih porodica koji su došli da ih odvedu. Ja ne tražim od vas da navedete sve one koje ste poznavali.

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Dobro. Otišlo ih je ... otišlo ih je dosta na razne strane. Otišlo ih je dosta. Jer mi kad smo došli u prvi sabirni centar, tu nas je bilo malo više. Onda su inspektori i policija ... to raspitivala i to sve ... Na primer, nas jedno 150 koji kao nijesmo krivi, mi smo prebačeni u drugi sabirni centar. Jer tamo je bila policija s nama isto, da nije nosila dugo oružje, nego kratko. I dolazio nam je i Crveni križ, i dolazilo iz međunarodne i tako i propitivalo, davalo nam i odjeće i svega i tako. I reklo nam je ko ima svoga ... čak su od moje netjakinje uzeli adresu da joj kažu da s time ... jesu li je nazvali il nijesu, ja to ne znam ... drukčije je to ispalo da je moja netjakinja saznala za to, pa mi je muž njezin, ja ga zovem netjak, doša po me u Zadar nakon 20 dana.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Hvala. Moje sledeće pitanje glasi: od ljudi koji su napustili sabirni centar, jer su ih odveli članovi njihovih porodica, da li se iko od njih vratio na teritoriju koja je prethodno bila pod kontrolom Republike Srpske Krajine, pri tom mislim na: Obrovac, Benkovac, Gračac ili Donji Lapac?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Za Benkovac i Gračac ne znam. Slabo ja to poznam. Stvarno ne znam. A jedino ovo za Lapac.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: A da li znate za bilo koga ko je otišao iz sabirnog centra i vratio se direktno u Lapac?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Znadem za ovog Tadića Milana. Znadem za ovu Milošević, ženu, za mene, za Juru Miljkovića. Za nas četiri znam. I još neki Šarac Milan koji se isto vratio sa ženom.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Pitam vas da li su se oni direktno iz Zadra vratili u Donji Lapac. Koliko sam shvatio iz vaše izjave, vi ste prvo s vašim nećakom otišli u Zagreb a onda kasnije u septembru vratili ste se u Donji Lapac. Pitam vas da li ste znali da li su ovi ostali ljudi otišli direktno iz Zadra ...

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: ... u Donji Lapac ili su prvo otišli negde drugo?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Oni su otišli većinom 'vamo u Zagreb, jer tu imali su djecu ... to sve. A ja isto što sam kod netjaka i netjakinje otiša', ja sam nakon, jer pošto je taj ... kako bih reka' ... za pravljenje papira, najzadnji počeo u opštini Donji Lapac, pa sam nakon, možda, dva tjedna iša' ja prvi za Lapac. Oni su bili kod djece ovdje u Zagrebu.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Hvala. Poslednja tema koju želim da pokrijemo jeste ono što ste videli u oba ova sela, i u Lapcu i u Oraovcu u smislu spaljivanja i pljačkanja. Da li ste videli da neko iznosi robu iz kuća, bilo u Lapcu ili Oraovcu, nakon što se vratili?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Nakon što sam se vratio ... još dok sam bio u Oraovcu počela bila pljačka malo, što je vojska to radila. A posle, kad sam se vratio skroz u Lapac, raja to je kupila đe je bilo ... što je nosila ... došli su iz Bosne, izbjegli i oni, gdje su imali na čem bit', nosili su. Kako mi je samo bilo ... tražio sam da nađem makar krevet da mogu prespavati na njemu.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Možete li Pretresnom veću dati malo više detalja o tome ko je pljačkao i kada? Sada ste pomenuli vojsku, pomenuli ste neke izbeglice. Da li možete, molim vas, da kažete Pretresnom veću ko je pljačkao i kada, koliko vi to znate?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam vam tačno reći te datume. Vojska koja se zadržala u Lapcu pljačkala je ... pljačkala je. Pljačkali su i ovi iz Bosne što su došli. Ali nijesu se krili iako su vidjeli ... Vojska šta ... Nijesu im smjeli ništa reći. Vojska je vojska i ... vojska isto. To je bilo posle *Oluje*, jer su zadržani ... malo više su se zadržali u Lapcu i ...

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Dakle, kada kažete u svom odgovoru da se vojska zadržala, a da su zatim i ljudi koji su došli iz Bosne pljačkali, da li ste rekli da je prvo vojska pljačkala a zatim ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ulažem prigovor na pitanje, jer je pitanje sugestivno. Ako bi mogao samo da postavi pitanje.

TUŽILAC HEDARALY: Pitam svedoka. Pokušavam da razjasnim. On je rekao "onda". Pokušavam da saznam šta on podrazumeva pod "onda", ako je to isto ...

SUDIJA ORIE: (*preklapanje govornika*) ... onda možda možete da ga pitate šta je on mislio kad je rekao "onda", i naravno, da mu pružite priliku da nam iznese mogući hronološki redosled. Molim vas, nastavite.

TUŽILAC HEDARALY: Samo pokušavam da ubrzam stvar, ali to je u redu, časni Sude.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Kada ste rekli da se vojska zadržala u Lapcu i da su oni pljačkali a da su onda ljudi koji su došli iz Bosne takođe pljačkali, šta ste pod tim mislili?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Evo, 'vako ću vam reći, vojska što je pljačkala, to je vozila s kamionima, ja ne znam kuda. A ovi Bosanci što su došli naselili su koja kuća ... mislim nije izgorila do kraja, da imaju na čem spavati i to sve. Kupili su po kućama đe je nešto ostalo, u konobama, u spratovima koji nijesu izgorili, i tako. A vojska što je uzela, to je i otišlo, s kamionima odveženo.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li su vojska i izbeglice iz Bosne pljačkali u isto vreme?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Nijesu, nijesu u isto vrijeme. Nisu. Jer ovi su iz Bosne su se opet krili da ih ne bi policija primjetila i to .. to je bilo svakako.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li je jedna gupa pljačkala pre druge ili su te dve grupe pljačkale u isto vreme?

prevodioci: Prevodilac nije čuo svedoka. Govornici se preklapaju.

SUDIJA ORIE: Gospodine Hedaraly ...

SVEDOK ILIĆ: ... (*preklapanje govornika*) ...

SUDIJA ORIE: Samo trenutak, molim vas. Gospodine Hedaraly, prekinuli ste svedoka dok je odgovarao. Svedoče, rekli ste da su se dešavale razne stvari i onda ste još nešto dodali. Molim vas da to ponovite.

SVEDOK ILIĆ: Ko? Ja?

SUDIJA ORIE: Da, vi.

SVEDOK ILIĆ: Kakve stvari što vas interesuju? Kakve stvari da vam još pojasnim? Ovo što sam govorio sad, prethodno, mogu vam reći – vojska što je pljačkala i kupila, to je odvozila kamionima. A ovi iz Bosne, Hrvati, oni su došli u Lapac. Jedni su došli u Korenicu, prebačeni za Lapac. Vozili su sebi đe su našli što. A eto, tako, da imaju prespavati đe, da imaju ... kao što sam i sam radio.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Da li su te dve grupe, vojska i izbeglice, pljačkali u isto vreme? Pod tim hoću da kažem, da li ste prvo videli jednu grupu da je pljačkala, pa onda drugu grupu, ili su te dve grupe istovremeno pljačkale, ako se toga sećate?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da nisu. Koliko se sjećam da nisu u isto vrijeme. Jer, nijesu se ovi Hrvati htjeli pokazivati dok je vojska ... kad je nije bilo, onda su oni u ovu akciju stupili.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: U vašoj drugoj izjavi govorite o ulici u kojoj je vaša kuća, gde su sve kuće opljačkane, osim jedne kuće koja je pripadala jednom muslimanu. Sećate li se da to piše u vašoj izjavi?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Opljačkane su bile ali stajem da vam kažem vrlo otvoreno. Ja kad sam se vratio, ja sam otišao kod gradonačelnika. Moja kuća je bila zapaljena, da li bih se ja smio uselit u tu kuću muslimansku. To mi je bilo odmah preko ceste. Tako da mi je načelnik dozvolio i ono što je bilo unutra, ja sam to i sačuvao doklen se nije ta baba vratila.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Dozvolite mi da vam skrenem pažnju na 17. paragraf vaše izjave iz 2005. godine. Pročitaću vam nekoliko redova. Počinje u drugoj rečenici gde kažete: "Ali sve u mojoj kući je bio spaljeno do zemlje i uništeno. Sve u celoj ulici je bilo uništeno osim jedne kuće koja je pripadala jednom muslimanu koja nije bila uništena. Oko 70 posto zgrada u Donjem Lapcu je bilo uništeno." Sada želim da vas pitam u vezi ove jedne kuće koja nije bila uništena, koji je pripadala muslimanu.

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ponovite, molim vas. Nijesam vas dobro čuo.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Naravno. Vi kažete: "Ali sve u mojoj kući je bio spaljeno do zemlje i uništeno. Sve u celoj ulici je bilo uništeno osim jedne kuće koja je pripadala jednom muslimanu koja nije bila uništena. Oko 70 posto zgrada u Donjem Lapcu je bilo uništeno." Da li ...

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Jeste, to je tačno ...

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: ... je to tačno?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Tačno je to.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: U redu. Dakle, kuća ...

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ja ...

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Ta kuća koja je pripadala jednom muslimanu, da li možete da nam kažete koje nacionalnosti je bila njegova supruga?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Hrvatica. Ali živjela je u susjedstvu preko 30 godina sa nama.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC HEDARALY: Časni Sude, nemam više pitanja, ali bih u ovom trenutku želeo da ponudim u spis 12 dokumenata preko Tužilaštva u vezi sa ekshumacijama i forenzičkim pregledima četiri žrtve tog incidenta ubistva. Ovi dokumenti su slični onim dokumentima koji su uvedeni u vezi sa drugim ubistvima. Ali tu postoji još jedna stvar. Prvih deset dokumenata odnose se na tri od četiri žrtve koje su identifikovane. Poslednja dva dokumenta odnose se na četvrtu žrtvu koja nije formalno identifikovana, ali Tužilaštvo veruje da je reč o četvrtoj žrtvi, Ruži Bibić, a razlog je što su četiri tela prikupljena istog dana, 4. septembra 1995. godine na istom mestu u Oraovcu, 50 metara istočno od poslednje kuće i brojeve koji su namenjeni za ta četiri tela pre nego što su sahranjena bila su po redu, jedan za drugim, od 569 do 572. Pored toga, bili su sahranjeni jedan pored drugog na groblju u Gračacu kao i brojevi nakon ekshumacije su takođe po redu, od G 03/015 do G 03/018. I na kraju poslednji razlog zbog kojeg Tužilaštvo smatra da je to Ružica Bibić je taj što svedok u svojoj izjavi iz 2005. godine u 21. paragrafu kaže: "Nisam siguran tačno šta je ona nosila, ona je obično nosila par plastičnih cipela i haljinu na kopčanje". I obdukcijski nalaz kaže da su na njoj pronađene takve stvari. Mislim da je postojao prigovor na ovaj poslednji dokument, i zbog toga sam želeo da navedem ove razloge, ali mi bismo želeli da svih 12 dokumenata uvrstimo u spis u ovom trenutku.

SUDIJA ORIE: U redu. Pre svega, rekli ste nam da nemate više dodatnih pitanja, mada sam očekivao pitanje o video snimku koji je prikazan svedoku; možda ste zaboravili na to. Ali, pošto ste sada ponudili na usvajanje ova dokumenata, prvo ćemo tim da se pozabavimo. Gospodine Mikuličiću, izvolite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude, ulažem prigovor na poslednja dva dokumenta, jer se samo veruje da je telo pokojnice, a to nije izvesno, jer telo kao takvo nije identifikovano, tako da smatram da dokazna vrednost takvog dokumenta nije na visokom nivou. Dakle, moj prigovor se odnosi uglavnom na dokaznu vrednost dokumenta.

SUDIJA ORIE: Da. Dakle, gospodine Mikuličiću vi nam kažete da telo još nije identifikovano i da zbog toga ovaj dokument nema ... ovi dokumenti nemaju dokaznu vrednost. Na osnovu onoga što sam shvatio iz reči gospodina Hedaralyja, postoje elementi koji doprinose identifikaciji. Ako kažemo: oni nisu bili identifikovani, dakle, dokumentacija koja može biti relevantna ili može igrati ulogu u identifikaciji, vi kažete da treba da budu isključeni, jer telo nije identifikovano, onda imamo zmiju koja grize svoj vlastiti rep, zar ne?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Možda ste u pravu, časni Sude, ali kada sam rekao da telo nije identifikovano, mislio sam da telo nije pozitivno identifikovano metodom DNK kao ostala tri tela. Zbog toga sam bio zabrinut, ništa drugo.

SUDIJA ORIE: Da, ako nema DNK identifikacije, a ako Tužilaštvo namerava da identifikuje to telo, onda to treba da se uradi na drugi način, a da li će to biti uspešno ili ne, naravno, to je druga stvar. Ali dozvolite mi samo da se posavetujem.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Prigovor je odbijen, gospodine Mikuličiću. Da li postoje neki drugi prigovori na ove dokumente? Postoji još jedno sporno pitanje, gospodine Hedaraly, koliko sam shvatio na osnovu spiska ovih dokaza, broj poslednjeg dokumenta, što je nalaz sa obdukcije za telo G 03/017 B, kao što smo pronašli na spisku sa dokazima nije tačan. To znači da broj po Pravilu 65 ter...

TUŽILAC HEDARALY: To je ... izvinjavam se, časni Sude, mislim da sam ih poslao gospodinu sekretaru, ali možda smo zaboravili da pošaljemo kopije Pretresnom veću. To bi trebalo da bude izveštaj za telo G 03/016 BP i to je dokument sa spiska po Pravilu 65ter koji broj 5403.

SUDIJA ORIE: Da. Budući da je ovaj dokument dodatno identifikovan, nema prigovora. S obzirom da nema nikakvih prigovora na dokumente ... gospodine sekretare mislim da im još uvek nisu dodeljeni brojevi. Oni su uvršteni u spis, ali formalna odluka o prijemu biće doneta nakon što im se dodele ... nakon što dokazi dobiju brojeve. Čućemo to kasnije od gospodina sekretara. On će pripremiti spisak sa dokumentima i brojevima koji su im dodeljeni.

TUŽILAC HEDARALY: Želim samo da skrenem pažnju sekretaru da postoji 12 dokumenata, na spisku ih ima više, jer neki od njih imaju iste brojeve po Pravilu 65ter, jer su iste spiskove identifikovali različitih ljudi, tako da je 12 novih predmeta kojima bi trebalo dodeliti brojeve, ali jedan od dokumenata se pojavljuje tri puta, tako da na spisku ima 14 dokumenata, iako nudimo u spis samo 12 dokumenata, samo za slučaj da ne dođe do neke zabune.

SUDIJA ORIE: U redu. Siguran sam da je gospodinu sekretaru drago da ima pred sobom malu zagonetku, ali uveren sam da će biti u stanju da je reši uz vašu pomoć, gospodine Hedaraly. Ostao je još jedan problem.

TUŽILAC HEDARALY: Da, izvinjavam se, gospodine predsedavajući, zaboravio sam. Nisam zapisao, to je moja greška.

TUŽILAC HEDARALY – PITANJE: Gospodine Iliću, ranije smo govorili o uniformama koje su ti vojnici nosili. Vi ste pomenuli da ste gledali neki video snimak. Da li se to odnosi na fotografije koje su vam prikazane na računaru? Ili da li se to odnosi na neki video snimak koji su vam emitovali?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Kako bih ja to vama objasnio? To je ovde jedan juče gospodin metn'o onu video kasetu i prikazivao vojnike kakva bi uniforma bila. Pa sam mu reka': evo, ovakva. On je pit'o isto, da li je zeleno siva ili je to ... ja sam rekao da je jedna bila ona šarena, maskirna. A kad sam vidio tu snimku reka' sam – ova. Veli: da nijesu slučajno ovo vojnici ovi? Velju: ma kakvi. Nijesu to ti vojnici, nego tako je

uniforma bila. Jer ja ne znam kako bih ja to sporazumio se, zeleno siva. Nije bila zeleno siva. Ona ... ona ... kao vojnička kada se nosila malo duže i ostari, i to sve.

TUŽILAC HEDARALY: Mislim da mogu da pojasnim tu zabunu. Reč je o CD-u sa nekoliko fotografija koje su dokazni predmeti koji su pokazani. To nije video snimak koji je prikazan tokom pripremnog razgovora. Ja sam taj gospodin kog on spominje.

SUDIJA ORIE: Vi ste gospodin koga svedok pominje. Obraćam se Odbrani, i pretpostavljam da ako želite da postavite dodatna pitanja, mislim da će gospodin Hedaraly biti prvi koji zna koja dodatna pitanja mogu da se postave svedoku u vezi sa tim. Ja ću to ostaviti Odbrani da se dalje bave ovim pitanjem. Nemate više pitanja, gospodine Hedaraly?

TUŽILAC HEDARALY: Nemam, gospodine predsedavajući, to je sve.

SUDIJA ORIE: Gospodine Iliću, to su bila pitanja koja je gospodin Hedaraly želeo da vam postavi. Ko će biti prvi? Da li ste to vi, gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja ću biti prvi.

SUDIJA ORIE: U redu. Gospodine Iliću, sada će vas unakrsno ispitivati gospodin Mikuličić, a gospodin Mikuličić je zastupnik gospodina Markača.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIKULIČIĆ

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Ilić.

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, ja sam odvjetnik generala Markača u predmetu u kojem vi svjedočite, i u ime Obrane postaviću vam nekoliko pitanja. Ja sam svjestan da je prošlo već puno vremena od događanja, ali svejedno, molim da se pokušate prisjetiti i odgovoriti po vašem najboljem sjećanju. Gospodine Ilić, vi ste završili osmogodišnju školu, zar ne?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: I nakon toga ste se zaposlili u drvnjoj industriji, zar ne?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Vi ste služili vojni rok u bivšoj Jugoslavenskoj narodnoj armiji i ...

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: ... recite nam da li ste stekli neko vojno obrazovanje u smislu prepoznavanja oružja po obliku ili po zvuku pucnjave?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Gospodine, što se tiče naoružanja, to u vojsci nit je bilo ono dok sam ja služio 1960. godine ...ni automatskog, a bio sam inženjerija, većinom sam bio na radu, na putevima i to sve na izgradnji. Bio sam ovđe u Karlovcu šest mjeseci i poslje prebačen u Beograd.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Razumjem to. Vratimo se na događanja u Donjem Lapcu.

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Recite nam da li se u Donjem Lapcu u vrijeme kad ste vi tamo živjeli 1995. godine nalazila policijska stanica?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Možete li se sjetiti gdje je ona bila locirana u gradu?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Pa, tačno ondje u centru grada gdje je sada napravljena nova. Tu je bila.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kada kažete da je sada napravljena nova, što se desilo sa starom policijskom stanicom?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Zapaljena je. Kad je opštinska zgrada izgorila, one su bile blizu jedna uz drugu i ona je izgorila.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li je u općinskoj zgradi koja se nalazila u blizini policijske stanice bio isto tako i ured za narodnu obranu?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da nije bio. Bila dolje druga zgrada ispod nje što se komitet zvala.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Koliko otprilike je ta druga zgrada, gdje se nalazio ured za obranu, bila daleko od policijske stanice i ove općinske zgrade?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Pa, od općinske zgrade ja ne znam ima li 20 metara, a 30 do 40 metara od policijske zgrade. Jer je policijska zgrada bila povrh opštinske. Opštinska bila malo veća, i tako. Samo preko puta.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kada ste na pitanja tužitelja odgovarali, rekli ste da ste vidjeli kako su granate padale u centar Lapca. Sjećate se toga?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da. Sjećam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Jeste li vidjeli da su granate pogodile policijsku stanicu ili ove druge dvije zgrade o kojima smo govorili?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: To nijesam vidio i ne mogu vam reći.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Ilić, da li vam je poznato da je u vrijeme Republike Srpske Krajine postojala na tom teritoriju 103. lapačka pješačka brigada?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Nemam pojma o tome.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da li vam je bilo poznato, gospodine Ilić, kakova je bila funkcija i zadaća policije u Donjem Lapcu u odnosu na obranu Republike Srpske Krajine u to vrijeme?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Gospodine, da vam otvoreno kažem, nit sam volio tada policijom baratati ni kontaktirati, a ne volim ni sada, i onda ne znam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: To razumjem. Rekli ste da ste Donji Lapac napustili 7. osmog 1995. godine i otišli u Oraovac?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Jeste li za vrijeme dok ste još bili u Donjem Lapcu, a pri tom mislim na dan ranije, na 6. osmi, primjetili da se cestom kroz Donji Lapac kreću kolone stanovništva i vojnih vozila?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Recite da li se sjećate jesu li ta vojna vozila se kretala zajedno sa civilnim stanovništvom ili posebno?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Vojna su ... ali nije ih bilo, čudo to je posebno, ali civilno je od Korenice, od Ličkog Osika, to je sve išlo preko Lapca ... od Udbine, Ličko Petrovo selo ... to je sve preko Lapca išlo, to je bilo civila sa zaprežnijem kolima, sa vozilima, sa svačim.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kad ste govorili o vašoj ulici, to je ulica Antuna Gustava Matoša, zar ne?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da. Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: U Donjem Lapcu. Da li je još Hrvata stanovalo u toj ulici ili je ova gospođa u kući nasuprot vaše bila jedina Hrvatica u ulici?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Bilo ih je još. Bila je isto i druga susjeda ... isto Hrvatica. Odozdo od Drniša.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Što je se sa njenom kućom dogodilo, da li znate?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Isto je njezina kuća izgorela, s time što je sada obnovljena i baba se vratili u kuću sa djecom.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ja bih vas sad zamolio da se vratimo na opise uniforma o kojima je već bilo riječi. A pri tom mislim na uniforme koje su nosili vojnici koji su došli u Oraovac do kuće vašeg brata gdje ste vi bili.

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ja znam da je prošlo puno vremena. Međutim, u vašoj izjavi koju ste dali 1999. godine, znači, četiri godine nakon događanja, vi ste te uniforme opisali kao sive. Možete li ...

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ja sam mislio da sam ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da, izvolite, što ste htjeli reći?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: ... bolje da saslušam pitanje.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Kažem da ste u vašoj izjavi 1999. godine, uniforme vojnika koji su došli u Oraovac opisali kao sive. Da li se sjećate toga?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ja sam ono reka' ... uniforme, maskirne, šarene i sive sam reka'. Ali su te meni sive ... nijesu ono onako zelenkaste ko one uniforme, one maskirane, neg' su bile malko ... kako bih vam rekao ... kao kad je vojska bivše Jugoslavije nosila, pa se viša puta pralo, pa onako došlo ... malko drukčije.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: A sjećate li se jesu li ti vojnici imali kakve kape?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Imali su ... imali su kape i za ramenicama su ih nosili. A maskirani nijesu imali.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: A kakove su te kape bile? Možete li ih opisati? Kakve su bile boje?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ne bih vam mogao ... Bilo je i šarenijeh a bilo je gologlavih. Nijesam ni vidio kapa i ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: A da li se sjećate, gospodine Ilić, jesu li ti vojnici imali uniformu koja je bila jednaka i u gornjem i u donjem djelu ili ne? Mislim na boju.

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ovi šareni ... ovi što su bili u maskirnim, jednake su im bile i bluze i hlače. A ovijeh je bilo svakakvih.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Opisivali ste isto tako neke oznake kojih se sjećate na tim uniformama. Rekli ste u vašoj izjavi iz 1999. godine, to je paragraf 4, dakle, zadnji paragraf na prvoj strani da su te uniforme na oznakama na rukavu imale neke grančice. Možete li nam to možda malo pojasniti, ukoliko se možete prisjetiti?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Znao sam, gospodine, ja znam da su imali oznake na rukavu ovi što su imali šarene uniforme. Ja bih se možda sada sjetio kad bi mi svi ti znakovi došli preda me, pa da rečem – to su ti. Jer nijesam ih ... kako sam ih mogao opisati ... ne znam, jednostavno. A ovi drugi što su imali, kao što sam rekao, sive uniforme, ti nijesu imali oznaka na rukavima nikakvih.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Da vas pitam, gospodine Ilić, vi ste u vašoj izjavi iz 1999. godine, kad ste govorili o tome u zadnjem pasusu, rekli, ja ću sad to pročitati: "Nisam nikad lično video nikakve zločine. Jeste, video sam sagorele kuće ili

kuće u plamenu ali nikad nisam video ko je to i kako uradio. Nikad nisam video nikoga da pljačka. Moja kuća u Donjem Lapcu je bila spaljena, ali, naravno, ne znam ko je to uradio ni kada. Naša kuća u Oraovcu nije bila dirana ali su neke stvari nestale. Rečeno mi je da su izbjeglice iz Bosne uzele neke stvari. Jednostavno su im trebale za život."

Gospodine, da li je to što sam sada pročitao točno vaše sjećanje iz 1999. godine povodom tih događaja?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam ko je to pisa'. Ja znam da sam u svakoj izjavi govorio za ove četiri osobe što su ubijene sa mojijem bratom. Tri osobe i moj brat. A ja da vam kažem iskreno, ja drugih žrtava nijesam vidio. Samo za ove znam. A ja ne znam kako je to napisano i ko je pisao. Ja sam imao prilike isto kad su mi dolazili jednom iz Haga, jedan Rus i jedna Australijka, pa sam molio pomoćnicu da mi pročita da vidim što su oni napisali na internetu. Oni, kada mi je pročitano, ni polovicu onoga ja nisam rekao šta su oni napisali. I onda, kome će se vjerovati više.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih molio Tajništvo da nam prikaže dokaz P725.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Zamoliću vas, gospodine Ilić, kada vidite na ekranu stranicu ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mikuličiću, da li ćete imati dodatna pitanja vezana za poslednje pitanje koje ste postavili?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja bih samo želeo da se dokaže da je svedok potpisao izjavu o kojoj smo govorili.

SUDIJA ORIE: Dobro. U stvari, malo sam iznenađen, gospodine Mikuličiću, iz sledećih razloga. Pre svega, naravno, čuli smo odgovor svedoka na pitanje i na trenutak sam imao utisak da tražite potvrdu dela izjave koju je već potvrdio svedok, iako u odgovoru na vaše pitanje to je izgledalo malo drugačije. Unakrsno ispitivanje ne bi trebalo da traži od svedoka da ponovi ono što je već očigledno uvedeno u spis a što su pri tom delovi koji se vama najviše sviđaju. To nije ono za šta unakrsno ispitivanje služi. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude. U potpunosti sam svestan toga. Ono što sam imao na umu jeste da suočim svedoka sa onim što je danas rekao kada je govorio o pljačkanju i spaljivanju i sa njegovom prethodnom izjavom iz 1999. godine.

SUDIJA ORIE: Da. Vidim kada se radi o pljački da to ima smisla. Što se ostalog tiče, tu je ... da.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: U redu, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Nastaviću. Hvala.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Dakle, gospodine Ilić, ono što sam vas pitao a to je da li ste vi potpisali onu izjavu u 1999. godini koju ste dali, ali mislim da to nije sporno da ste vi potpisali, zar ne?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Da. Ali ja, koliko mislim, možda sam potpisao ali kako to i šta je to ispisano, ja nemam pojma sad. Nijesam vidio te četiri žrtve ubijene ... ne znam. A izjaviti da nijesam vidio uopšte nikakvih žrtava ... ja ne znam čemu to znači i čemu to vodi.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Ilić, ja se ispričavam ako ste zbog moje nepreciznosti pogrešno shvatili pitanje.

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Ne kažem ja, gospodine, zato ali neugodno mi je, na primer, neugodno mi je to da nisam ... da sam rek'o da nijesam vidio žrtve i čak 2003. godine da su te žrtve identificirane ovde u Zagrebu ... nemam pojma šta se tu dešava, šta se tu radi ... ne znam.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Gospodine Ilić, ja vas nisam ništa pitao o žrtvama i ja poštujem ono što ste vi rekli. Ono što vas ja pitam ...

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Dobro, dobro ...

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ono što vas ja pitam, to je: da li je tačno, kako ste izjavili 1999. godine da niste nikada vidjeli nikoga da pljačka. Da li je to tačno?

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Kako nijesam vidio kad sam vidio. Ne znam kako to ... Kao što sam reka' i vojska i ovi bosanski zemljaci ... A mogu vam reći da sam i sam morao sebi tražiti na šta ću leći. I gdje sam našo cjelo, ja sam i sebi odnjeo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ – PITANJE: Ja vam se zahvaljujem na odgovorima. Nemam daljnjih pitanja.

SVEDOK ILIĆ – ODGOVOR: Hvala vam.

ADVOKAT KAY: Nemam pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Kay. Gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ja nemam pitanja za svedoka. Imam jedan dokument koji želim da se uvrsti u spis direktno preko Odbrane. Molim da se predoči dokument koji nosi oznaku 1D46-0001. Časni Sude, ovo je ... mi smo sastavili ovaj dokument. To je dokazni predmet Odbrane broj D280 G, koji je već očigledno primljen u spis. On pokazuje liniju razdvajanja između onoga što je Vojna oblasti Gospić i Vojna oblast Split i sve što smo uradili nalazi se u 280 G, D280 G, odnosno zaokružili smo gde je Oraovac, i zamolio bih da se ovom dokaznom predmetu dodeli broj i nudimo ga u spis.

SUDIJA ORIE: Gospodine Hedaraly.

TUŽILAC HEDARALY: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Onda, gospodine sekretare, molim vas da dodelite broj ovom ...

sekretar: Časni Sude, to će postati dokazni predmet Odbrane broj D00726.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D726, rekli ste gospodine ... samo trenutak. Dokument je primljen u spis. Samo sam ...da. primetio sam da kod dokumenata koji počinju sa slovom P imamo isto tako 726 i pitao sam se da li postoji bilo kakva greška, ali izgleda da strane uvrštavaju dokumente sličnim tempom. Dakle, dokazni predmet Odbrane broj D726 je primljen u spis.

(Pretrerno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Iliću, sutkinja Gwaunza ima nekoliko pitanja za vas.

ISPITIVANJE: PRETRESNO VEĆE

SUTKINJA GWAUNZA: Da, ako bih mogla da vas vratim na vašu izjavu iz jula 1999. godine, na prvu stranicu, poslednji paragraf. Pomenuli ste da je pre početka *Operacije Oluja* većina ljudi već otišla i da je ostalo samo šest ljudi. Znete li tačno kada su otišli i zbog čega su otišli?

SVEDOK ILIĆ: Je l to pitanje? Je. 5. i 6. kolone su, rek'o sam, zapadna Lika, preko Lapca išlo sve. Ja ne znam od koga je dobita obavjest da će biti napadnuti. Ja vam to ne mogu reći. Jer se ono čulo i preko radija da u Kninu već ima ... 5. da je nešto bilo i tako da su se povlačili ozdo Dalmatinci i ovi naši. To se sve pokupilo i otišlo.

SUTKINJA GWAUNZA: U redu. Hvala. Drugo pitanje koje imam za vas odnosi se na nešto što je zabeleženo u vašoj drugoj izjavi iz marta 2005. godine, na 6. stranici, u 16. paragrafu. Vi tamo kažete: "U Zadru smo bili stavljeni u sabirni centar gde su nas ispitivali razni inspektori u civilu i podelili nas u grupe. Oni koji su uradili nešto loše i oni koji nisu" ... i mislim da ste tokom svedočenja govorili nešto o onima koji nisu bili krivi. Da li znate šta je to što se smatralo da je pogrešno, i takođe da li znate šta se desilo onda sa onima za koje se smatralo da su uradili nešto loše?

SVEDOK ILIĆ: Ja vam za one ne znam ništa što su ostali. Ali mi većinom, ko je starije bilo, koji nisu bili vojni obaveznici i žene i djeca, da smo prebačeni bili u ovi drugi sabirni centar. I ono što sam danas govorio, kad je dolazio Crveni križ, dolazila međunarodna ... tako da ko god ima svoga, moga' je komotno doći po nas. S time, opet, što kod mene netjak dolazio. Opet su ga otade iz sabirnoga poslali na policiju po dokument da vide da nisam bio u Vojsci Republike Srpske, da donese potvrdu. Čim je on donjeo, ja sam bio oslobođen i pravo sam otiša' ... otiša' za Zagreb. A za one druge ja

nemam pojma đe su, jer nijesam ih ni poznavat'. Ovijeh sam dosta što su sa mnom došli od prije sam poznavat' i ko svojega ima, taj je pušten, ko nije, bilo mu dozvoljeno da ode u Srbiju. Eto, tako, to ja znam toliko.

SUTKINJA GWAUNZA: Hvala vam na vašim odgovorima.

SUDIJA ORIE: Gospodine Iliću, ja takođe imam nekoliko pitanja za vas. Prvo pitanje odnosi se na ono što ste nam rekli o granatiranju kada ste napustili Donji Lapac i kada ste otišli u Oraovac. Rekli ste da su granate pale u sam centar Donjeg Lapca. Da li su samo tamo pale ili ste videli da granate padaju i po drugim lokacijama?

SVEDOK ILIĆ: Ja sam vidio da padaju u centar, a vidio sam po Lapcu da padaju, ono što se tiče bliže centra Lapca. Kod drvne industrije, pa tamo jedan dio kraja Rašetno, što mi zovemo, tu je tučeno. Tučeno gore prema našijem ulicama, prema benzinskoj postaji i tu je par kuća od granata otišlo.

SUDIJA ORIE: U redu. Da li možete malo detaljnije da opišete koju vrstu struktura su granate pogodile? Vi ...

SVEDOK ILIĆ: Mislite na onih pet kuća i to?

SUDIJA ORIE: Da, na tih pet kuća. Na primer, da li su te kuće bile naseljene stanarima ili su se oni koristile za druge svrhe?

SVEDOK ILIĆ: Ja mislim da otalen iz tih kuća da se sve iselilo, da nije bilo nikoga. A možda je bilo mišljenje da se zadržava vojska ili još neko, zato je tučeno. Jer vojska u Lapac nije ulazila dok je granatiranje bilo. Kad je završilo granatiranje, onda je vojska došla.

SUDIJA ORIE: Rekli ste da je možda tamo bilo vojnika. Da li hoćete da kažete da je u tim kućama bilo vojnika i da je to razlog zašto...

SVEDOK ILIĆ: Ne, ne, ne. Nijesam tako rekao. Neg' to je granatirano da uopšte vojske nije bilo, nit je hrvatska vojska bila u Lapcu. Kada je granatiranje završeno oko 10.00 sati, onda je vojska hrvatska ... Hrvatska vojska ušla u to mjesto, na područje Donjeg Lapca.

SUDIJA ORIE: Koliko su te kuće bile daleko od zgrade policije, zgrade opštine ili onoga što nazivate zgradom komiteta? Da li su bile u blizini ili su bile daleko?

SVEDOK ILIĆ: Pa, kako bi vam reka' koliko je bilo daleko. Tu đe nanovo policija ponovo postavila svoju postaju, pa nije daleko bilo. Bilo je blizu ... blizu opštine. Nešto desetak metara. I tu se bila policija nanovo uselila i tu je bila njihova postaja dok im nije nova postaja napravljena.

SUDIJA ORIE: Nisam siguran da ste razumeli pitanje koje sam vam postavio. Ono što sam želeo da znam to je sledeće: kolika je udaljenost između kuća koje su pogođene granatama i zgrada koje ste upravo sada spomenuli? Da li su te kuće bile blizu tih zgrada, zgrada koje ste pomenuli ili su bile daleko?

SVEDOK ILIĆ: Ova je bila de se postaja naselila, ta je bila blizu te opštinske zgrade. A ono dolje, krug: pošta, ono de je bio bivši komitet i one sve ... banka ... to je sve bilo granatirano, to je sve u onome krugu bilo. A čudi mene kako nije pogodilo tu kuću što je bila blizu opštine.

SUDIJA ORIE: U redu. Hvala na odgovoru. Gospodine Iliću, kada ste u vašoj izjavi govorili o pljački, kako ste vi shvatali šta je pljačkanje?

SVEDOK ILIĆ: A ono što je najmnogije: kreveti, posuđa što je trebalo. Šta će drugo. Nije imalo drugo što. A da rečem da je skidato nešto građe, nije, to nije. Kreveti, što je se našlo po konobama, ako se nešto našlo, zavisi.

SUDIJA ORIE: Da. Da li možemo prvo da govorimo od trenutka kada ste napustili Donji Lapac i otišli u Oraovac. Tokom tog vremena da li ste videli ikoga da uzima robu, a ako je tako, kakvu robu?

SVEDOK ILIĆ: Nijesam to rekao. Nisam, nisam, nisam. Nijesam ja onaj momenat kada sam ja kren'o iz Lapca za Oraovac, nijesam ja vidio pljačke nikakve. Od nikoga. Nijesam, nijesam vidio nikoga.

SUDIJA ORIE: U redu. Dakle, nakon što ste se vratili, rekli ste nam da je počelo pljačkanje i to piše u vašoj izjavi - da su izbeglice iz Bosne uzele neke stvari. I tu kažete: "One su im jednostavno bile potrebne za život." Kada ste govorili o pljački, da li ste govorili o uzimanju ove robe koja vam je bila potrebna za život?

SVEDOK ILIĆ: Kome da sam govorio? Kome, gospodo da sam govorio da mi je to potrebno? Nijesam dobro razumio što ste me pitali.

SUDIJA ORIE: Pa, ono što vidim u vašoj izjavi, vi kažete: "Rečeno mi je da su izbeglice iz Bosne uzele neke stvari koje su im jednostavno bile potrebne za život."

SVEDOK ILIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: A očigledno je da govorite o situaciji kada ste se vratili u Donji Lapac. Takođe ...

SVEDOK ILIĆ: Da. Tačno tako.

SUDIJA ORIE: Takođe ste govorili da je u tom trenutku započela pljačka.

SVEDOK ILIĆ: Pa, ja sam ...

SUDIJA ORIE: Kada ste govorili o tom pljačkanju, da li ste govorili uzimanju robe...

SVEDOK ILIĆ: Ja sam ... Ajte, ajte, govorite.

SUDIJA ORIE: Da li ste govorili o uzimanju robe ...

SVEDOK ILIĆ: Kako da se drukčije izrazim. Oni su to vozili. Uzeli kolica ova što mi kažemo "tačke", motore, voze, a ja kako sam drugačije mogao nazvati, nego pljačka. Ako se to podrazumjeva pod nečim drugijem, normalno, da drukčije se i govori. Ja nisam moga' reći drukčije, jer ne znam kako ću, nego tako.

SUDIJA ORIE: Pokušavam da u potpunosti razumemo vaše svedočenje u tom pogledu. Mislim da ste rekli da je i vama bio potreban krevet i da ste tražili krevet za sopstvene potrebe. Da li je to tačno?

SVEDOK ILIĆ: Pa, normalno da jesam. Pa, tačno je. Jer nisam imao u kući svojoj ništa, pa sam i ja tražio sebi kauč neki, pa makar bio stariji i to sve ... da imam na što leći, da ne ležim na betonu.

SUDIJA ORIE: U redu. Ono što ste videli da drugi rade, da li je to bilo slično onome što ste vi uradili, to jest, ako mi je potreban krevet, uzeću jedan krevet za svoje lične potrebe, ili ste videli ljudi koji uzimaju više od onoga što bi bilo potrebno za njihov lični život ?

SVEDOK ILIĆ: Sad ja da vam o tome tačno kažem. Ja vidim đe je ostala ekektrična pegla, đe je osta frižider, voženo je i to. E sad, je li vozilo sebi više, nije li, ne merem ja to reći. Šta je našlo ispravno, to je i odvezlo.

SUDIJA ORIE: Da. A ako bi oni uzeli jedan frižider, jer bih shvatio da je jedan frižider ono što je za lične potrebe jedne porodice ili ste ih videli da uzimaju više od jednog nego što jednoj porodici trebalo?

SVEDOK ILIĆ: Gospodo, da vam otvoreno kažem, ja njih nijesam dobro poznava' kao što ih sada poznam. Pa nijesam ja znao reći: "E, to je taj Franjo. To je taj Mario." Pošto ih sad poznam, sad bih moga' reći a tada ih nijesam znao i onda nijesam moga' reći koji je vozio kad ih nijesam poznava' dobro.

SUDIJA ORIE: Ja vas ne pitam ko je to radio. Pitam vas: Kad ste videli ljude kako uzimaju robu, da li ste stekli utisak da oni to uzimaju zato što im treba za njihove lične potrebe ili ste stekli utisak da uzimaju više nego što im treba, na primer, više frižidera nego što jedna porodica može da koristi?

SVEDOK ILIĆ: Ja sam mislio da su uzimali koliko im je potrebno. A za drugo, ja nijesam razmišljao da li oni uzimaju da... pa će preprodavati. Na to ja nijesam mislio

uopšte, već sam mislio da uzimaju koliko im je trebalo. A sad, jesu li oni više uzimali ili nijesu, to ne znam.

SUDIJA ORIE: Takođe ste nam rekli o vojnicima koji su pljačkali.

SVEDOK ILIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Da li je to bilo na sličan način kao što ste videli da su to drugi radili ili je to bilo različito?

SVEDOK ILIĆ: Različito je bilo. Vojska će je ostao namještaj, odvezla. A građe, daske, broskog poda, lamperije, to su kupili i to su slagali na jednu hrpu i kad dođu nedeljom, to u kamione pretovare i odlaze.

SUDIJA ORIE: Gospodine Iliću, nemam više pitanja za vas. Da li su pitanja Pretresnog veća izazvala bilo kakvu potrebu...

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Hedaraly, po pravilnom proceduralnom redosledu, mislim da je trebalo da vama prvom dam priliku da postavite dodatna pitanja ... ne znam da li želite da postavite dodatna pitanja svedoku, ali trebalo je da vam dam priliku da to uradite.

TUŽILAC HEDARALY: Nemam, časni Sude, dodatnih pitanja.

SUDIJA ORIE: Imate li ikakve potrebe da postavite pitanja nakon pitanja koja je Pretresno veće pokrenulo? Dakle, gospodine Iliću, ovim se završava vaše svedočenje pred ovim Sudom. Hteo bih da vam se puno zahvalim što ste došli do mesta gde ste ispitivani i nadam se da ćete se srećno vratiti kući. Nadam se da ćete se vratiti kući dovoljno brzo kako biste mogli da proslavite vaš rođendan sutra sa vašim bližnjima.

SVEDOK ILIĆ: Puno vam hvala. Hvala vam još jednom.

SUDIJA ORIE: Ovim se završava prenos preko videolinka. Možemo da ga isključimo.

(svedočenje svedoka putem video linka je završeno)

SUDIJA ORIE: Onda bih želeo da nastavimo sa spisakom koji je upravo pripremio naš sekretar, a radi se o dodeljivanju brojeva dokaznim predmetima od dokaznog predmeta Tužilaštva broj P727 do P738, uključujući i taj dokazni predmet. Gospodine Hedaraly, sekretar je uspeo da smanji spisak sa 14 na 12. Pretpostavljam da ste pažljivo proveriti spisak po Pravilu 65ter?

TUŽILAC HEDARALY: Jesmo, časni Sude i tačan je.

SUDIJA ORIE: Da, nisam ništa drugo ni očekivao od sekretara. Dokazni predmeti P727 do P738 uključujući i njega, primljeni su u spis. Na kraju, gospodine Mikuličiću, mislim da sam danas ranije bio suviše brz u objašnjenju toga čemu služi unakrsno ispitivanje a čemu ne služi. Trebalo je da se uzdržim u onom trenutku, i propustio sam barem deo zaključka koji ste pokušali da napravite. Samo želim da vam kažem kako ja to razumem u ovom trenutku.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, ja sam veoma zahvalan, ali zaista nema potrebe za vašim objašnjenjem.

SUDIJA ORIE: Mislim da je važno da sve bude jasno o ovim pitanjima.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Hvala, časni Sude.

(Pretnesno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Prekidamo do ponedeljka, 1. septembra u 9.00 časova u sudnici broj 1.

Sednica je završena u 17.18 h

Nastavlja se u ponedeljak, 1. septembra 2008. godine u 9.00 h.

